

Біологія

УДК 595.763.65(597)

О. Г. КИРЕЙЧУК

**НОВИЙ ВІД РОДУ CRYPTARCHOPRIA JELINEK,
(COLEOPTERA, NITIDULIDAE; MELIGETHINAE)
З В'ЄТНАМУ ТА ЙОГО МІНЛІВІСТЬ**

(Представлено академіком АН УРСР О. П. Маркевичем)

Новий вид описано за матеріалами, зібраними та переданими для вивчення О. М. Қабаковим. Типи нового виду зберігаються в колекції Зоологічного інституту АН СРСР (Ленінград).

***Cryptarchopria kabakowi** Kirejtshuk, sp. n. (рис. 1, 2).**

Самець. Довжина 4,0; ширина 2,8; висота 1,1 мм. Видовжено-овальний, слабо опуклий; верхня поверхня чорна, з коричнювато-прозорими боковими краями передньоспинки і надкрил; нижня поверхня коричнева, вусики і ноги світліші; слабко бліскучий; густо опушений дуже короткими, тонкими, прилягаючими, сріблястими волосками.

Голова слабко опукла, з відігнутими догори краями у місцях прикреплення вусиків. Наличник не відокремлений від лоба, з ледь опуклим переднім краєм. Поверхня голови дуже густо, нерівномірно пунктована, відстань між крапками трохи менша від діаметра крапки, простір між крапками з дуже ніжною мікрокскульптурою. Вусики довгі, майже в 1,5 раза довші від бокового краю передньоспинки. Перший членик джгутика (рис. 1, в) розширений та зігнуто сплющений, 4-членикова булава ($0,7 \times 0,3$ мм) асиметрична.

Передньоспинка ($1,6 \times 2,8$ мм) півциріла в базальній третині, трохи звужена до задніх кутів та рівномірно округло звужена наперед. Боки передньоспинки широко відігнуті, з вузьким боковим кантом. Задній край рівномірно угищений, задні кути менші 90° . Поверхня густо пунктована; видовжено-овальний крапки розташовані хвилястими, поперечними рядами; крапки в ряду майже з'єднуються; відстань між рядами трохи більша за довжину однієї крапки; поверхня між крапками без слідів мікрокскульптури.

Щиток поперечно-трикутний, з дуже широкою основою та округлими боками; його поверхня нерівномірно пунктована округлими крапками, поверхня між якими з чіткою мікрокскульптурою.

Надкрила ($2,0 \times 2,6$ мм) помітно вужчі від передньоспинки. Внутрішній кут вершини надкрил широко закруглений. Зморшкувана поверхня надкрил ніби східчаста; поперечні гребені зморшок хвилясті, за ними розміщені ряди дрібних крапок; довжина волосків майже дорівнює відстані між гребенями, яка вдвічі більша від довжини крапки на передньоспинці.

Пігідій (рис. 2, г) трикутний, його поверхня дрібнозерниста, розсіяно пунктована дрібними круглими крапками. Нижня поверхня тіла

* Вид названо на честь О. М. Қабакова.

пунктована дрібними округлими крапками, відстань між якими дорівнює 1,5—3,0 мм діаметра крапки; поверхня між крапками гладенька на медіальних частинах грудних сегментів і дрібнозерниста на стернітах черевця. Вусикові борозенки з зовнішніми кілями, яким відповідають кілі на боках від центральної частини передньогрудей, останні досягають передніх тазикової западин. Відросток передньогрудей (рис. 1, в) розширяється до угнуто обрізаної вершини. Медіальні частини задньогрудей трикутно сімлющені, посередині в 2/3 її довжини

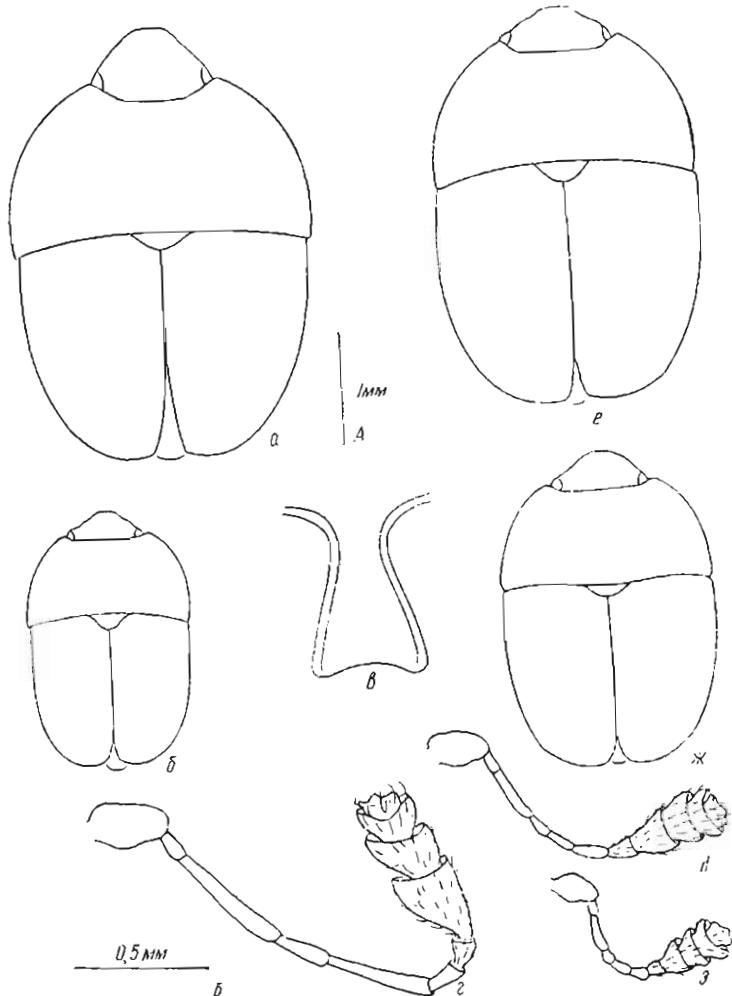

Рис. 1. *Cryphlarchopria kabakowi*, sp. n.

♂: а, б — контури тіла, в — відросток передньогрудей, г, д — правий вусик; ♀: е, ж — контури тіла, з — лівий вусик. А — масштаб до а, б, с, ж; Б — масштаб до в, г, д, з.

проходить медіальний жолобок, який наперед продовжується у вигляді нечіткої борозенки. Стегнова лінія середньої тазикової западини майже пряма, ледь зігнута. Стегнова лінія задньої тазикової западини паралельна краю западини і трохи віддалена від нього. Останній стерніт (рис. 2, д) без дуговидних вдавлень, з поперечно обрізаною вершиною.

Передня гомілка (рис. 2, б) по зовнішньому краю пряма, по внутрішньому — досить опукла; без вираженої тарсальної пластинки, її зовнішній край з дуже дрібними зубчиками. Передні лапки такі ж, як середні та задні. Перші три членики лапок дволопатеві, з вузькими

довгими лопатями, 4-й членик маленький, 5-й булавоподібно здутий. Кігтики в основі з маленьким виступом. Передні стегна досить широкі. Середні та задні стегна (рис. 2, в) з великим виступом по внутрішньому краю біля вершини. Середні та задні гомілки (рис. 2, г) майже з паралельними сторонами, в апікальній частині зовнішнього краю з коротким рядом коротких шипиків.

Геніталії (рис. 2, ж—л). Едеагус невеликий, видовжений, слабко склеротизований. Латеральні долі тегмену вузькі, з глибокою

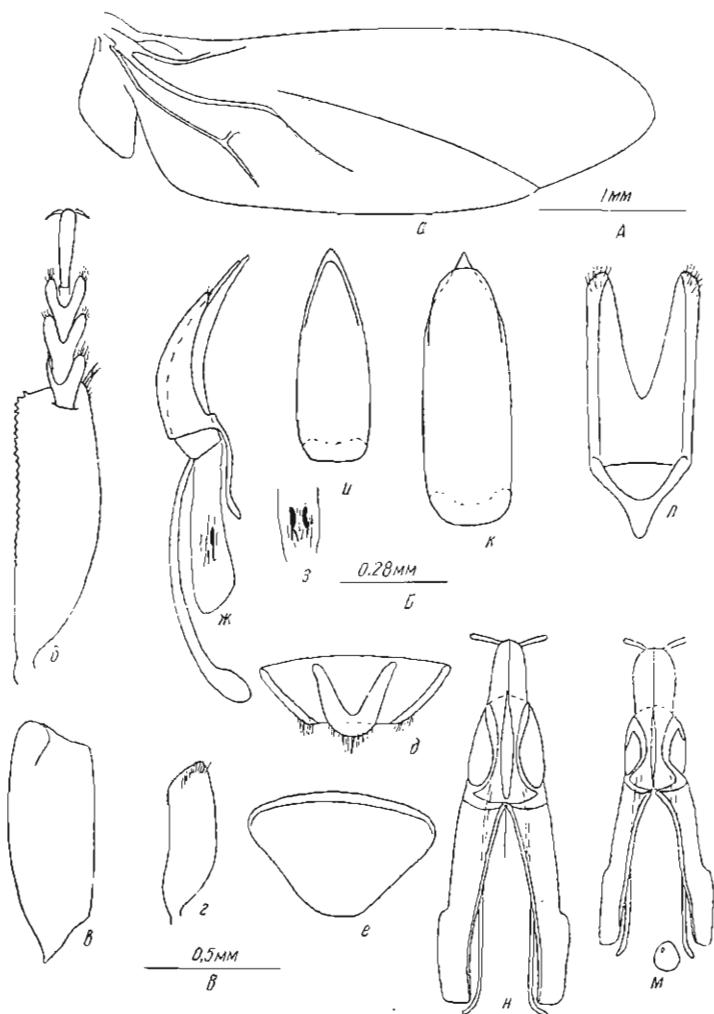

Рис. 2. *Scytiarchopria kabakowi*, sp. n.

♂: а — праве крило, б — передня голінка та лапка, в — середнє стегно, г — середня голінка, д — останній стерніт та анальний тергіт з дорсального боку зсередини, е — пігідій з дорсального боку, ж — едеагус збоку. з — арматура внутрішнього мішка пеніса з вентрального боку; и, к — крайні форми мінливості пеніса з дорсального боку, л — тегмен з вентрального боку; ♀: м, н — яйцеклад із сперматою. А — масштаб до а; Б — масштаб до б, ж—н; В — масштаб до в—е.

вирізкою між ними, яка займає 1/3 довжини тегмену; на вершинах латеральних долей є волоски. Пеніс трохи довший від тегмену, біля заостреної вершини округло звужений; непарна лопать вершинного отвору пеніса майже досягає його вершини.

Самка. Відрізняється від самця формою передньоспинки (рис. 1, е, ж); значно коротшим джгутиком і меншою, майже симетричною 4-члениковою булавовою вусиків; косо зрізаними надкрилами, а також

тим, що гребені на передньогрудях для вкладання вусиків не досягають передніх тазикових западин.

Геніталії (рис. 2, м, н). Яйцеклад невеликий, видовжений і слабко склеротизований. Внутрішні частки кокситу вузькі у дистальній половині, більш звужені перед лопатевидними виростами. Центральна точка розміщена трохи дистальніше середини. Стилі вузькі і довгі. Сперматека маленька, неправильно овальна, склеротизована.

Діапазон зміни окремих структур *Cryptarchopria kabakowi*

Екземпляри	Довжина тіла	Ширина передньо-спинки	Довжина джгутика вусика	Довжина булави вусика	Довжина 13-го членика вусика	Ширина відростка передньогрудей
Великий ♂	4,1	3,0	2,00	0,66	0,43	0,39
Дрібний ♂	2,4	1,6	0,81	0,33	0,14	0,19
Велика ♀	3,8	2,4	0,79	0,23	—	0,38
Дрібна ♀	2,8	1,8	0,46	0,19	—	0,23

Примітка. Виміри подано в мм.

Матеріал: 3 ♂, 2 ♀ (голотип ♂) — В'єтнам, 50 км на північний схід від Тхайнгуен, гори, 400 м, 3. III 1963 (О. Кабаков); 2 ♀ — там же, 2. III 1963 (О. Кабаков); 1 ♀ — там же, гори, 300 м, 14. VI 1963 (О. Кабаков); 1 ♀ — там же, 40 км на північний захід від Тхайнгуен, 200 — 600 м, 6. III 1963 (О. Кабаков); 1 ♂ — там же, 8. III 1963 (О. Кабаков); 3 ♂, 1 ♀ — там же, 50 км на північний схід від Тхайнгуен, 300 м, на квітах пальми (*Arenga* sp.), 21. VI 1963 (О. Кабаков); 1 ♂ — там же, Тамдао, Шонгзионг, гори, 22. III 1962 (О. Кабаков); 1 ♂, 5 ♀ — там же, 30 км на північний захід від Хонтай, 200 м, на квітах пальми (*Arenga* sp.), 14. VI 1962 (О. Кабаков); 1 ♀ — там же, Назионг, Лангшон, 15. VIII 1967 (Васильєв).

Мінливість. Забарвлення, як правило, таке ж, як у голотипу, але у слабкозабарвлених екземплярів посередині надкрил з'являються темно-коричневі плями і боки передньоспинки стають світлішими. Відзначається аллометрична мінливість форми тіла і розміру окремих його деталей (рис. 1, а, б, г—з; 2, и к), тому крайні форми мінливості можна прийняти за 2 фенотипи, що належать до різних видів. У таблиці подано виміри окремих ознак крайніх форм самців і самок. Пропорції форми тіла самки змінюються менше, ніж самця, причому найбільш мінливою ознакою самця є довжина вусиків і особливо деяких його члеників. Аллометричну мінливість у даному випадку, мабуть, слід пояснювати мінливістю розміру вусиків і їх відношенням до довжини тіла. Збільшення відносного розміру вусиків посилює навантаження насамперед на голову та передньогруди, що являють собою єдиний утвір, і викликає аллометричний ріст окремих структур цих частин тіла.

Крім того, спостерігається розширення 8-го членика вусика самки, зумовлене збільшенням тіла, так що у великих самок він наближається за формою до 8-го членика вусика самця.

Діагноз. Від описаного Грувелем [1, 2] *C. infima* Grouvelle, 1895 новий вид відрізняється більшим тілом, чорним забарвленням, широким відростком передньогрудей, відсутністю волосків на 3-му і 6-му члениках джгутика вусиків, відсутністю статевого диморфізму в будові задньогрудей, а також формою вершини надкрил самки. Геніталії самця *C. kabakowi* близькі до таких *C. infima*, але віріз між латеральними долями тегменту ширший та глибший, а вершина пеніса нового виду загострена.

Крило *C. kabakovi* (рис. 2, а), не зважаючи на порівняно велике тіло жука, має редуковане жилкування, характерне для палеарктичних видів підродини *Meligethinae* [3]. Це дає підставу передбачити, що види роду *Cryptarchopria* походять від дрібних форм, жилкування крила яких вже редуковане.

Література

1. *Grouvelle A.* Notes synonymiques et descriptions de Coléoptères Clavicornes.—Bull. Soc. Entom. Fr., 1895, 64, p. 257—259.
2. *Jelinek J.* New genus of Oriental Meligethinae with notes on supergeneric classification of Nitidulidae (Coleoptera).—Annot. Zool.-botan., 1975, 102, p. 1—9.
3. *Blažejewsky F.* Bemerkungen zur Flugelausbildung der Meligethinse (Coleoptera, Nitidulidae).—Pols. Pismo Entomol., 1965, 35, N 9, S. 391—401.

Зоологічний інститут
АН СРСР

Надійшло
11.VIII 1979 р.

A. G. KIREICHUK

NEW SPECIES OF THE CRYPTARCHOPRIA JELINEK GENUS (COLEOPTERA, NITIDULIDAE, MELIGETHINAE) FROM VIETNAM AND ITS VARIABILITY

(Presented by A. P. Markevich, Member Academy of Sciences, Ukrainian SSR)

Summary

Cryptarchopria kabakovi Kireitshuk sp. n. is distinguished from *C. infima* Gronville, 1895 by its larger body, black colour, lack of pubescence on 3-6 articles of the male antenna, lack of secondary sexual characters on the melasternum and by the obtuse tips of the female elyters. The new species has allometric variability of some characters. Its wing venation is reduced as in the palaearctic species of the Meligethinae subfamily.

УДК 595.34(262.5)

В. І. МОНЧЕНКО

ДРУГЕ ВИЯВЛЕННЯ *CYCLOPINA ESILIS* BRIAN (CRUSTACEA, COPEPODA) ТА ПЕРЕОПИС ВИДУ

(Представлено академіком АН УРСР О. П. Маркевичем)

Після виявлення у 1922 р. та короткого опису в 1938 р. [1] однічних особин з узбережжя Генуезької затоки Середземного моря *Cyclopina esilis*, як нам відомо, жодного разу не знайдена. Тому дуже несподіваним, а з фауністичного погляду досить цікавим є виявлення цього виду в 22 пробах з 15 різних пунктів радянської частини узбережжя Чорного моря (рис. 1). У цьому повідомленні цей вид описано як новий не тільки для фауни Чорного моря, а й для фауни Радянського Союзу. Неповний опис та деякі морфологічні відміни чорноморських популяцій виправдують публікацію переспису виду.

Cyclopina esilis Brian

Самка. Загальна довжина 392—412 мкм. Торакальний сегмент з P_1^* , чітко відокремлений від синцефалона (рис. 2, 1). Задні краї сегментів цефалоторакса рівні, abdomen — тонко зазубрені. Довжина

* Торакальні ноги I—IV пар позначені як P_1 — P_6 .